

formulere mig ved at sige: Det er jo ret utroligt, at vi her står med et lovforslag, som, så vidt jeg ved, så at sige alle kan være enige om.

Ja, det er en god idé at lave de korte videregående uddannelser, hvor man kan få eksamensbevis på, at i hvert fald de første to år har man klaret, dem har man klaret godt, det kan man gå ud og få et job på, og hvis man har lyst til det enten med det samme eller senere, så kan man tage en overbygning eller en videreuddannelse.

Det er genialt. Selvfølgelig skal det være sådan, således at vi ikke får en hel masse, der pludselig står og siger: Hov, vi er faktisk helt uuddannede, fordi vi ikke fik gjort det sidste semester på skolen færdig. Så selvfølgelig kan Fremskridtspartiet støtte det her lovforslag fuldstændig i tråd med, hvad vi har gjort, når vi har talt om de andre korterevarende uddannelser.

Men jeg vil godt tage fat i noget, som Socialdemokratiets ordfører også var inde på, og det er størrelsen af det her fine råd, som der er lagt op til at ministeren skal kunne udpege, et råd på op til 21 medlemmer. Gad vide, om det egentlig ikke er en god lille syltekrukke til at få noget til ikke rigtig at fungere i stedet for måske at få lidt mere åben debat med dem, der har skoen på, nemlig uddannelsesstederne? Jeg tror, det ville være meget positivt, hvis vi diskuterede i udvalget, hvordan det kan løses på en anden og mere hensigtsmæssig måde, således at vi ikke bare nedsætter råd og udvalg, så vi kan rende rundt og diskutere det i årevis, uden at der sker noget som helst.

Med disse bemærkninger vil jeg sige, at Fremskridtspartiet støtter forslaget som sådant.

Bruno Jerup (EL):

Et af formålene med lovforslaget er angiveligt at skabe enkelhed og overskuelighed inden for de korte videregående uddannelser. Overblik er jo altid en god ting. Samtidig skal lovforslaget vel ses som en reaktion på den kritik, der har været fra Evalueringscentrets side, når det gælder den vildtvoksende skov af nye uddannelser, vi har set inden for dette område.

En central regulering, der sikrer, at de studerende på korte og videregående uddannelser ikke ved hjælp af reklame lokkes til udsigtsløse uddannelser, kan vi kun hilse velkommen. Men der er også mange elementer i lovforslaget, som vi må sætte spørgsmålstegn ved.

En fælles varighed på 2 år for uddannelser på samme niveau er en god idé, men når modellen betyder, at uddannelser partout skal kunne afsluttes efter to år, kan det skade uddannelsesforløb, som i dag er sammenhængende, men som herefter vil blive kortet ned, sådan at man mister noget af sammenhængen.

Overvejelserne om meritoverførsel og sammenhængen mellem de korte videregående uddannelser og de længerevarende videregående uddannelser er noget luftig og trænger til at blive konkretiseret. Jeg undrer mig bl.a. over, at indgangsniveauet i de almene fag, når det gælder den såkaldte type 3-fastsættelse, fastsættes til E-niveau. Hvis de studerende skal have en realistisk chance på de mellemlange og lange videregående uddannelser efter 2 års studier, vil det i hvert fald kræve en stor vægtning af de almene fag, og det er ikke mit indtryk, at det generelt er meningen med disse uddannelser.

Det er beskæmmende, at man skal helt over i forslagens bemærkninger for at finde et forholdsvis uforpligtende udsagn om, at de studerende på området kan få plads i Erhvervsakademirådet.

Ligeledes er vi bekymrede over, at arbejdsmarkedets parter via de rådgivende udvalg får en så stor indflydelse på uddannelsernes regelsæt. Denne rådgivningsmodel kan komme i konflikt med intentionen om sammenhængen videre til de andre videregående uddannelser.

Med disse ord vil vi sige, at vi ser frem til en grundig debat i Folketingets Uddannelsesudvalg.

Addi Andersen (CD):

Bedre sammenhæng mellem de forskellige dele af uddannelsessystemet møder bestemt ingen modstand i CD.

Det forslag, undervisningsministeren har lagt frem her, er en model, der kan sammenlignes med et kinesisk æske-system, hvor de inderste æsker er en fuldført ungdomsuddannelse. Det er dem, der bygges videre på i det næste lag med en akademiuddannelse, hvortil der foreslås tre typer adgangsveje.

Om ministeren kan få opfyldt sin vision om, at halvdelen af en ungdomsårgang gennemfører en videregående uddannelse, vil tiden vise, men det er selvfølgelig en betingelse for dette lovforslags succes, at de enkelte uddannelser får en kvalitet, der lever op til erhvervslivets og arbejdsmarkedets behov.